

Προετοιμασία στην αυτοσχέδια παραθαλάσσια Εκκλησία

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

“Το εκκλησιαστικώς ζην, μάς καλεί να αντικρίσουμε τα υψηλά, την σωτηρία μας ως ένωση με τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, δια της κάμψεως των κεφαλιών μας” αναφέρει σε επίκαιρη ανάρτησή του, ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης, κ. Πρόδρομος.

“Να ζούμε το παράδοξο, να γίνουμε θεοί, συνδημιουργοί Του, δίχως στιγμή να σηκώσουμε το κεφάλι της υπερηφάνειας. Άλλωστε κι Αυτός έτσι μας έπλασε, έτσι μας άφησε να γευτούμε τον πικρό καρπό της ελευθερίας μας κι έτσι μας επέτρεψε να επιλέξουμε αν θα σωθούμε.

“Αυτό γίνεται εξαιρετικά αισθητό στην Εκκλησιαστική Ιεραρχία” συμπληρώνει, εξάλλου, ο Θεοφιλέστατος. “Όταν κάποιος απολαύσει την

πληρότητα της Ιεροσύνης, δια του επισκοπικού αξιώματος, ενδύεται το σύμβολο της όντως ταπείνωσης, το Ωμοφόριο, την του ποιμένα κορδέλα, ως τύπο και ουσία της διαποίμανσης της Τοπικής Εκκλησίας.

“Όσο κι αν αυτό φαίνεται σαν εξέχουσα θέση, σαν βήμα εξουσίας, ως ο ποιμένας που διαφέρει του ποιμνίου, **οφείλουμε να αναλογιστούμε ότι κάθε βοσκός είναι κάθε μέρα και όλη μέρα δίπλα στα ζωντανά του. Εμπλέκεται με τις κοπριές τις οποίες καλείτε να καθαρίσει, όπως εμείς την αμαρτία, και σαφώς λερώνεται, κουράζεται, γίνεται δούλος και υπηρέτης της άλογης κτίσης. Και στον πνευματικό παγετό, θα στερηθεί την τροφή του για να φάει το ποίμνιο και πρώτος θα πετάξει στη φωτιά τη χρυσή στολή του για να ζεστάνει μερικά λεπτά ακόμα τα παιδιά του.**

Φωτογραφία: Προετοιμασία δια την Ακολουθία του Ιερού Ευχελαίου στην αυτοσχέδια παραθαλάσσια Εκκλησία.

Παντοιοτρόπως ταπεινωμένοι.

Το εκκλησιαστικώς ζην μας καλεί να αντικρίζουμε τα υψηλά, την σωτηρία μας ως ένωση με τον Κύριο ημών Ιησού Χριστό, δια της κάμψεως των κεφαλιών μας. Να ζούμε το παράδοξο, να γίνουμε θεοί, συνδημιουργοί Του, δίχως στιγμή να σηκώσουμε το κεφάλι της υπερηφάνειας. Άλλωστε κι Αυτός έτσι μας έπλασε, έτσι μας άφησε να γευτούμε τον πικρό καρπό της ελευθερίας μας κι έτσι μας επέτρεψε να επιλέξουμε αν θα σωθούμε.

Αυτό γίνεται εξαιρετικά αισθητό στην Εκκλησιαστική Ιεραρχία. Όταν κάποιος απολαύσει την πληρότητα της Ιεροσύνης, δια του επισκοπικού αξιώματος, ενδύεται το σύμβολο της όντως ταπείνωσης, το Ωμοφόριο, την του ποιμένα κορδέλα, ως τύπο και ουσία της διαποίμανσης της Τοπικής Εκκλησίας. Όσο κι αν αυτό φαίνεται σαν εξέχουσα θέση, σαν βήμα εξουσίας, ως ο ποιμένας που διαφέρει του ποιμνίου, οφείλουμε να αναλογιστούμε ότι κάθε βοσκός είναι κάθε μέρα και όλη μέρα δίπλα στα ζωντανά του. Εμπλέκεται με τις κοπριές της οποίες καλείτε να καθαρίσει, όπως εμείς την αμαρτία, και σαφώς λερώνεται, κουράζεται, γίνεται δούλος και υπηρέτης της άλογης κτίσης. Και στον πνευματικό παγετό, θα στερηθεί την τροφή του για να φάει το ποίμνιο και πρώτος θα πετάξει στη φωτιά τη χρυσή στολή του για να ζεστάνει μερικά λεπτά ακόμα τα παιδιά του.

Φωτογραφία: Προετοιμασία δια την Ακολουθία του Ιερού Ευχελαίου στην αυτοσχέδια παραθαλάσσια Εκκλησία.

